

STATSSTØTTE

C 10/94 (ex NN 104/93)

Grækenland

(97/C 306/06)

(EØS-relevant tekst)

*(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)***Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter vedrørende den støtte, som den græske regering påtænker at yde til Hellenic shipyard plc**

Ved nedenstående brev underrettede Kommissionen den græske regering om sin beslutning om at afslutte den procedure, der blev indledt den 16. februar 1994 ⁽¹⁾ og udvidet den 8. januar 1997 ⁽²⁾.

»Det er fastlagt i artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 90/684/EØF ⁽³⁾, at »i 1991 kan driftsstøtte til bygning, ombygning og reparation af skibe, som ikke er forbundet med nye kontrakter, betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den ydes med henblik på finansiel strukturomlægning af skibsværfter inden for et program for systematisk og specifik strukturomlægning, der er forbundet med afhændelse af skibsværfter ved salg.«

Da den græske regering havde bundet sig til at privatisere de offentlige græske skibsværfter inden den 31. marts 1993, godkendte Kommissionen den 23. december 1992 ⁽⁴⁾ en afskrivning af gælden — til de anmeldte beløb — for de fire skibsværfter, der var omfattet af artikel 10, som forenelig med ovennævnte bestemmelser.

Da den græske regering ikke overholdt fristen inden marts måned 1993, besluttede Kommissionen den 16. februar 1994 ⁽⁵⁾ at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for den driftsstøtte, som Grækenland havde ydet til de to værfter, der på det pågældende tidspunkt fortsat var statsejede, nemlig skibsværfterne Hellenic og Neorion.

Efter Neorion-værftets privatisering besluttede Kommissionen den 26. juli 1995 ⁽⁶⁾ af afslutte proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, ved at træffe en positiv beslutning vedrørende støtten til Neorion-værftet og en negativ beslutning vedrørende støtten til Hellenic-værftet.

På anmodning fra den græske regering, som hævdede, at værftets salg var nært forestående, besluttede Kommissionen at opsætte offentliggørelsen af beslutningen. Kommissionen udskød to gange i løbet af september måned 1995 at gennemføre beslutningen truffet i juli måned 1995.

Skibsværftet blev solgt den 18. september 1995 — dvs. 49 % af aktierne — til et andelselskab bestående af værftets medarbejdere. Grækenland gjorde således brug af sin mulighed for ud fra forsvarsmæssige interesser at bibeholde aktiemajoriteten i et af værfterne i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3.

Kommissionen traf den 31. oktober 1995 ⁽⁷⁾ en ny beslutning om godkendelse af støtten til Neorion-værftet og tilbagekaldelse af den endelige negative beslutning vedrørende Hellenic-værftet. Med hensyn til sidstnævnte anmodede Kommissionen om inden den 11. januar 1996 at få fremlagt en driftsplan, der dokumenterer værftets levedygtighed og rentabilitet.

Planen blev modtaget som anmodet. De betingelser, der er opstillet i direktivets artikel 10 og i Kommissionens beslutning fra oktober 1995 for godkendelse af støtten, var overholdt. Med hensyn til den gæld, der skulle saneres, var denne blevet betydeligt større på grund af påløbne renter og morarenter på det beløb på 44 mia. dr., der oprindeligt var blevet godkendt af Kommissionen i 1992. Den nye gæld indgår i værftets passiver. Kommissionen anlagde den betragtning, at støtte til at dække ny gæld udgjorde ny støtte.

På grundlag af denne vurdering besluttede Kommissionen den 8. januar 1997 ⁽⁸⁾ at udvide den eksisterende procedure, som omfattede det oprindelige støttebeløb på 44 mia. dr. til Hellenic-værftet, til også at omfatte det samlede støttebeløb til dækning af gæld på tidspunktet for privatiseringen. Der indgik ingen bemærkninger fra tredjeparter i tilknytning til denne udvidelse af proceduren.

⁽¹⁾ EFT C 138 af 20. 5. 1994, s. 2.

⁽²⁾ EFT C 80 af 13. 3. 1997, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 380 af 31. 12. 1990.

⁽⁴⁾ EFT C 88 af 30. 3. 1993.

⁽⁵⁾ EFT C 138 af 20. 5. 1994.

⁽⁶⁾ PV(95) 1258 af 26. 7. 1995, SEC(95) 1322/2 af 24. 7. 1995.

⁽⁷⁾ EFT C 68 af 6. 3. 1996.

⁽⁸⁾ EFT C 80 af 13. 3. s. 8.

Grækenland fremsatte ved brev af 20. februar 1997 sine bemærkninger og underrettede Kommissionen om det præcise beløb for den gæld, der skulle afskrives med Kommissionens nødvendige godkendelse. På nuværende tidspunkt beløber værftets gæld sig til 112,6 mia. dr. Heraf vedrører 11,765 mia. dr. værftets løbende drift og forbliver i regnskabet. 46,355 mia. dr. svarer til kreditter til bygning af militærskibe, en aktivitet, der falder uden for EF-traktatens anvendelsesområde. Der refterer således 54,525 mia. dr. (10,525 mia. dr. mere end det oprindeligt godkendte beløb), som udgør støtte, og som den græske regering ikke kan afskrive uden Kommissionens forudgående godkendelse. Kommissionen ville ikke have kunnet godkende dette på grundlag af det syvende direktiv.

Den 2. juni 1997 vedtoges Rådets forordning (EF) nr. 1013/97 (*) af 2. juni 1997 om støtte til bestemte skibsværfter, der er under omstrukturering. I henhold til forordningens artikel 1, stk. 3, kan støtte i form af en eftergivelse af skibsværftet Hellenics gæld op til et beløb på 54,525 mia. dr. svarende til gælden forbundet med værftets civile skibsbygningsaktiviteter pr. 31. december 1991 forhøjet med renter og morarenter indtil den 31. januar 1996 erklæres forenelig med EF-traktaten.

Som anmodet modtog Kommissionen den 11. januar 1996 en driftsplan. Planen var udarbejdet af et internationalt, uafhængigt konsulentfirma med det formål at genoprette værftets finansielle og økonomiske levedygtighed. Værftets ledelse blev i september 1996 efter et offentligt udbud overdraget til et uafhængigt, privat selskab, som fik stillet den særlige opgave at gennemføre planen.

(*) EFT L 148 af 6. 6. 1997, s. 1.

Driftsplanen sigter på at genoprette værftets konkurrenceevne gennem øget produktivitet og modernisering. Værftet forventes igen rentabelt i 1998. Planens centrale elementer er en omstrukturering af arbejdsgangen og et investeringsprogram. Medarbejderstaben skal reduceres fra 2 966 til 2 000, og arbejdet skal tilrettelægges på en mere fleksibel og rationel måde. Der skal investeres i ny teknologi til erstatning af gammelt og utidssvarende udstyr. Dette forventes at resultere i en produktivitetsforbedring, som vil sætte værftet i stand til at konkurrere med andre skibsværfter, såvel nationalt som internationalt.

Planens gennemførelse skrider ledelses- og organisationsmæssigt frem efter tidsplanen. Investeringsprogrammet er endnu ikke påbegyndt, da værftets kreditværdighed på grund af passiverne er nedsat, hvilket forhindrer værftet i at mobilisere ressourcer på finansmarkedet til den nødvendige finansiering. Når først programmet er gennemført, skal den igangværende omstrukturering tilendebringes, og værftet skulle igen blive rentabelt.

Kommissionen bemærker endvidere, at Rådet vedtog forordning (EF) nr. 1013/97 på den betingelse, at der ikke mere skulle ydes driftsstøtte til omstruktureringsformål til de værfter, der er omfattet af forordningen. Der kan således ikke i fremtiden gives nogen form for omstrukturingsstøtte til det pågældende værft.

I lyset af ovenstående har Kommissionen besluttet at afslutte proceduren efter artikel 93, stk. 2, ved at godkende støtten på de betingelser, der er beskrevet ovenfor. Skulle Kommissionen erfare, at betingelserne ikke er opfyldt, kan den kræve støtten ophævet og/eller tilbagesøgt.«